

Урок 7

Небесне громадянство

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні ми завершуємо досліджувати Послання апостола Павла до филип'ян. Даний урок останній по цьому Посланню.

Питання 1: Який його заголовок?

Небесне громадянство

Питання 2: Пам'ятковий вірш Филп. 4:6.

- Сьогоднішнє дослідження розпочнемо простою статистикою:

- 1) *Всього в Посланні до филип'ян 104 тексти.*
- 2) *Вираз «у Христі» зустрічається 21 раз у цих текстах.*
- 3) *Тобто, в середньому – в кожному п'ятому тексті Послання...*

Питання 3: Про що це свідчить?

- Вираз «у Христі» – головна думка цілого Послання до филип'ян...

Питання 4: А що означає цей вираз?

- «Вислів у Христі... вказує на тісний, особистий зв'язок християнина з Христом» (КАСД. Т. VI. С. 560).

- Це та *вертикаль*, на котру ми так часто звертаємо увагу на уроках СШ. Але в кінці Послання Павло звертає особливу увагу на ще одну вісь спасіння.

Питання 5: Яку?

- *Горизонталь... Зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння* (Филп. 2:12). Бо «хто нічого не робить, а лише молиться, той незабаром перестане молитися» (Дорога до Христа), [101]).

II. Основна частина

- Іноді нам буде здаватися, що наші старання на *горизонталі* – це *спасіння власними ділами*. Брати і сестри, так воно і є, якщо ми не у Христі.

- Але якщо у нас міцна *вертикаль*, на нашій *горизонталі* «все зможемо в Тім, Хто нас підкріплює»...

Додатки до рубрики: Приклади для наслідування (неділя)

Питання 1: Читаємо: Филп. 3:17 (I ч.).

- Цікаво, правда ж? Виявляється, що ми маємо уподібнюватися не лише Ісусові, але й Павлові!

- *Співнаслідавачами моїми робіться, брати,* – говорить оригінал. *Наслідуйте мене!*

- Ось, які синоніми слова *наслідування* дає Практичний Словник синонімів української мови:

- *Наслідування – це імітація, копіювання, підробка, навіть мавпування...*

Питання 2: *І що тут доброго? Чи коли-небудь ми спостерігали, як дитина копіює своїх батьків?*

- Таку властивість Господь вклав у людське єство...

Питання 3: *А ми звернули увагу, до кого пише це повеління Павло? Євр. 5:13*

- Це його духовні немовлята... А «немовлятам у вірі» потрібне «молочко»... Потрібна жива істота, живий зразок втіленого Ісуса, щоб вони бачили його, чули, доторкалися і копіювали...

- Апостол Павло знав силу прикладу. Він знав, що «приклади благочестивих чоловіків і жінок можуть надихнути нас до ще ближчого спілкування з Богом» (КАСД. Т. VII. С. [171]).

Питання 4: *Кого найчастіше імітують молоді у вірі члени церкви?*

- Того, хто їх привів до правди, або пастора, служителя Слова, диякона...

Питання 5: *Яка велика небезпека існує для таких «немовлят»? Вірш 18. А як їм не помилитися? Вірш 17 (II ч.)*

- Безпечно можемо наслідувати тільки того, хто сам наслідує Павла... Бо сам Павло наслідував *Кого?* Христа...

- Нажаль, вже в часи Павла були негативні зразки, яких не можна було наслідувати.

Питання 6: *У чому була головна проблема цих людей? Вірш 19. Що означає, що «шлунок – їхній бог»? Титу 1:11*

- «Зиск брудний» (Огієнко). «Ганебна користь» (Підстрочник), «ганебна нажива» (СUV) – це користолюбство.

Питання 7: *А що стоїть у центрі життя таких християн? Вірш 19 (П ч.).*

- Вони думають тільки про земне... Наслідувати їх смертельно небезпечно. А тепер питання до кожного з нас, особливо до старших членів церкви:

Питання 8: *Який вірець бачать у нас церковні «немовлята»? Матв. 18:6.*

Що вони скажуть про вас і мене? «Вони думають тільки про земне»?

Додатки до рубрики: «Стійте так у Господі» (понеділок)

Питання 1: *На противагу таким віруючим, на чому має бути зосереджене наше життя? Читаємо вірші 20, 21.*

- Хтось сказав: *Ходячи ногами по Землі, головою ми маємо бути в Небі...* Наша голова вже сьогодні має стати «переселенцем»...

Питання 2: *Яким способом? Филп. 4:8*

- Всі наші думки мають бути в Небі... Нижче ми ще повернемося до цього тексту.

Питання 3: *Скажіть, яким є найбільше прагнення кожного переселенця?*

- Отримати «грін-карту». Після цього він може стати в країні свого проживання повноправним громадянином і користуватися всіма її благами.

Питання 4: *Чи маємо ми з вами таку карту, як громадяни Небес? Як Небо розпізнає своїх громадян? Єзек. 9:4. Що це за знак на чолі?*

- Ви бачите: чоло! Тобто, знову голова! Наша «зелена карта» – на нашому чолі! «Це знак, який можуть прочитати ангели, а не людські очі» (КАСД. Т. VII. С. 968). «Те, чим ми будемо на небесах – відображення того, чим є зараз у характері» (НУХ, [361]).

- Знак викуплення – це наш характер. Це те єдине, що ми візьмемо в Небо... А характер формується у лобних долях нашого мозку... Ось чому на чолі...

Питання 5: *Чи стоїть на наших чолах уже нині цей знак небесного громадянства? Чи пізнають нас небожителі?*

- І тут нам ніяк не справитися самотужки! Тому Павло знову підводить нас до вертикалі...

Питання 6: *Читаємо Филп. 4:1; Івана 15:5.*

- *Так у Господі стійте, улюблені! Тобто, перебувайте у Господі!* В 15-тому розділі Євангелія від Івана Ісус представив це перебування **в Ньому** притчею.

- «Я – Виноградина, ви – галуззя»... У семи перших віршах цього розділу Ісус 7 разів у різних формах повторює вираз «*перебувайте у Мені*»!

Питання 7: Що це означає практично?

- «Пагінець, прищеплений до лози, волокно за волокном, жилка за жилкою *вростає* в стовбур лози... Людська природа Христа торкнулася нашої людської природи, а наша людська – Божественної. Отже, за *посередництвом Святого Духа* людина стає *учасником Божественної природи*» (БВ, [674-676]).

- Знову ми звертаємо увагу на ілюстрацію обкладинки... Христос – наша надійна *Вертикаль*!

- Тільки *у Ньому* ми досягаємо досконалого характеру. Отримуємо печатку на своєму чолі – «зелену карту» – перепустку в Небо.

- Брати і сестри, вже сьогодні ця печать має проглядатися на нашому чолі...

Додатки до рубрики: «Радійте завжди в Господі» (вівторок)

- На громадян Небесної країни, як і на кожного громадянина земної держави, покладені певні *обов'язки*.

Питання 1: Перший обов'язок громадян Неба апостол Павло представляє у вірші 4. Чи ми відчуваємо в голосі Павла нотки наказу?

- І щоб ні в кого не виникало сумніву щодо цього наказу, апостол повторив його ще раз: *І знову кажу: Радійте!*

Питання 2: Чому так категорично?

- «Павло ніколи не втомлювався повторювати, що *свята радість* є однією з головних *переваг і відповідальностей* християнина» (КАСД. Т. VII. С. [175]).

- *Відповідальність* – це покладений на когось, або взятий кимось *обов'язок*» (СУМ).

Питання 3: Чому радіти – це обов'язок небесних громадян?

- Брати і сестри, це тільки у нас, хто ще живе на землі, обов'язок! У небожителів – це тільки *перевага / привілей*!

- Небесна країна – це країна постійної, повної, абсолютної радості! А ми поки живемо на Землі, *мусимо / зобов'язані* навчитися радіти!

- Причому, *радіти завжди*! Щоб переселившись на Нову землю, ми не принесли туди земну похмурість...

- Крім того, радість – одна з найголовніших християнських чеснот, необхідних для нашого щастя вже тут, на землі!

Питання 4: *Читаємо Неем. 8:10 (II ч.). А якщо не хочеться радіти? Немає настрою радіти...*

- Господь вирішив і цю проблему! Проведемо невеличкий психологічний практикум:

1) *Будь ласка, нахмуримося... Прислухаймося до своїх почуттів...*

2) *А тепер розтягнемо уста в посмішці... Ми відчуваємо зміну в почуттях?*

- Господь Дивовижний і Мудрий Творець! Він нам в обличчя «імплантував» спеціальні м'язи радості! Рух цих м'язів викликає почуття радості.

- Ось чому Павло так категорично наказує нам радіти! Він знав, що в будь-яких обставинах ми можемо розтягнути свої уста в посмішці. А отже – зрадіти!

- А це означає, що, воістину, при будь-яких обставинах, які б неприємні несподіванки нам не підносило життя, ми можемо *завжди радіти!*

- Тим більше: **у Господі!**

Питання 5: *Для нас – покоління останнього часу, – що є найбільшою причиною радості? Вірш 5 (II ч.)*

- *Господь близько! Це еквівалент арамейського Маран'ата! Два арамейських слова, котрі означають Господь гряде!*

- Цим виразом перші християни вітали одне одного, це було їхнє гасло.

Питання 6: *Брати і сестри, поклавши руку на серце, признаймося: вістка про Другий прихід Христа радує вас?*

- Послухайте, яке зауваження висловила нашим людям моя знайома не адвентистка:

- Католики лякають своїх одновірців пеклом... Адвентисти лякають Другим приходом Христа...

Питання 7: *Як таке могло статися?*

- Найвеличніша, найпрекрасніша подія у Всесвіті, так палко очікувана всіма пророками й апостолами. Її учасником мріяв стати й апостол Павло...

- Нам з вами випала честь стати її учасниками, якщо не в числі 144 тисяч, то в числі воскреслих в особливому частковому воскресінні!

Питання 8: *І ми боїмося цієї події? Як її називав апостол Павло? Титу 2:13*
Блаженна надія... Щаслива надія...

Питання 9: *Звідки ж узялася така нездорова тенденція цю «щасливу надію» малювати на темному фоні? Івана 16:21*

- Ми зосередили свою увагу на подіях, котрі передують Другому приходу. Але що це у порівнянні з можливістю *побачити Царя в Його славі?*
- А ми замість того, щоб тішитися видатній події – «народженню людини» зосередили всю свою увагу на «муках породу»!

Питання 10: *Навіть, спостерігши початок цих «мук», що передують Приходу Христа, як ми маємо поводитися? Луки 21:28*

- Ми розуміємо, що повинні знати події цієї «прелюдії» Приходу Господа, готуватися до них. Але не зі страху, а з любові до Нього!
- І Він пройде з нами через кожне випробування! Так, Він вийде зі Святого святих Небесної святині... Дух Святий покине нашу землю...
- Хіба ми вважаємо, що Христос вийде з наших сердець? А Дух Святий покине храм нашої душі?
- Ніколи цього не буде!

Додатки до рубрики: Про це роздумуйте... (середа)

Питання 1: *Тому до чого закликає апостол Павло далі? Филп. 4:6, 7*

- Ми ніколи не зможемо ані радіти, ані мати Божий мир у серці, якщо постійно чимось заклопотані, особливо подіями, котрі провіщають Прихід Господа.
- «Саме думка про близький прихід Господа повинна допомогти нам звільнитися від світських турбот» (КАСД. Т. VII. С. [175]).
- І принести Божий мир... *Мир*, про котрий говорить Павло, це біблійне **שלום** *шалом*.

Питання 2: *Послухаємо, що він означає:*

- Здобути *шалом* означає: *бути без турбот, у злагоді, добробуті, задоволенні, насолоджуватися спокоєм, залишатися неушкодженим, цілісним, отримати нагороду, стати тим, за кого сплачені борги, для кого виконані обітниці, кого потішили* (О. Штейнберг. Єврейський та халдейський етимологічний словник до книг Старого Завіту. С. 492).

Питання 3: Чи ми зауважили, що християнське вітання Маран'ата – «Господь гряде» – Павло поставив між словами «радість» і «мир»?

- Це має глибоке духовне символічне значення: вістку про Другий прихід нашого Господа завжди супроводжує *радість* і глибокий душевний *шалом*...

- Подивіться, як останній розділ свого Послання апостол Павло зав'язав саме на цьому християнському вітанні:

1) Радійте! Чому? – Маран'ата!

2) Ні про що не турбуйтеся! Чому? – Маран'ата

3) Мир Божий! Шалом! Чому? – Маран'ата!

Питання 4: Прочитаємо вірш 8.

- Ми підійшли до найголовнішого нашого обов'язку на горизонталі, від якого залежать дуже багато! Звідси починається все наше духовне життя...

- *Думайте про це!*

Питання 5: Ми відчуваємо знову нотки наказу в словах Павла?

- *Думайте про це!* Це означає, що ми мусимо *дисциплінувати* свої думки. Дисципліна думок – це *контроль* над ними!

Питання 6: Подивіться, як виглядає недисципліноване мислення: Псал. 72:7 (II ч.) (CUV).

- «Серце переповнене *примарними мріями*»; «*Вигадки* так і переливаються з серця» (Хоменко); «*бродять* помисли в серці» (Синодальний).

Питання 7: Що ж робити з такими помислами? Прип. 20:5 (CUV)

- *Уміти їх вичерпувати*... «Виховуйте в собі культуру духовного мислення» (8СЦ, [318, 319]), – закликає Дух пророцтва..

- «Контролюйте свої думки – і вам набагато легше буде керувати своїми вчинками» (3СЦ, [82, 83]).

- А цього ми зможемо досягнути тільки в постійному **у Христі!**

Додатки до рубрики: Ключі до задоволеності (четвер)

- Отже, ми підійшли до заключної частини Послання апостола Павла до филип'ян...

Питання 1: Читаємо 4:10, 15, 16 (CUV).

- Практично, все Закінчення свого листа Павло присвячує матеріальній підтримці, котру филип'яни не раз надсилали йому... Це 10 текстів...

Питання 2: Нам не здається, що це забагато? Що могли приписати Павлові його опоненти?

- «Дехто міг приписати Павлові лихі наміри через те, що він приділяє так багато уваги подаянню филип'ян» (Метью Генрі. Тлумачення книг Нового Завіту. Т.6, С. 106).

- Признатися, мене це також бентежило... Апостол Павло це розумів. І він сам запобігає такій думці.

Питання 3: Читаємо вірші 11, 12, 17 (І ч.). Тоді для чого він так багато пише на цю тему?

- Та й у інших своїх посланнях апостол широко обговорює питання матеріального забезпечення служителів.

Питання 4: Для чого?

- Мені стало все зрозуміло, коли я побачила, що Еллен Уайт приділяє цій темі цілий розділ «Щедра Церква» в книзі «Дії Апостолів».

- Щедрість – це та риса, котру ми дуже старанно повинні розвивати на горизонталі. Тому що *Бог ненавидить скупість...*

Питання 5: Чому?

- Ми знову приходимо до головної теми Послання до филип'ян: У Христі...
У Ньому Бог віддав усе Небо! Більшого Він дати вже не міг...

III. Закінчення:

- А ми? Перед нами апостол ставить важливий виклик: *Перемогти свій природний егоїзм і також віддати Господу все!*

Питання: Важко? Неможливо?

Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, – в Ісусі Христі.